

Opinion: Ukraine's path to victory runs through the streets of Moscow

edition.cnn.com/2023/12/22/opinions/opinion-how-ukraine-wins-schmidt/index.html

Stanovisko Matthew Schmidt

22. prosince 2023

Poznámka editora : *Matthew Schmidt vyučoval strategické plánování na škole pokročilých vojenských studií americké armády a je ředitelem programu pro mezinárodní záležitosti na University of New Haven. Sledujte ho na X [@mattschmidtphd](https://twitter.com/mattschmidtphd) . Názory vyjádřené v tomto komentáři jsou jeho vlastní. Další názor najdete na CNN.*

CNN —

Cesta ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského do Washingtonu minulý týden podtrhla novou fázi války v jeho zemi. Vzhledem k tomu, že boje na bojišti uvízly na mrtvém bodě a západní podpora Kyjevu kolísá, může být boj v Kongresu USA tím nejdůležitějším v konfliktu. Je jasné, že Ukrajina může udržet linii kontaktu s ruskými silami. Není jasné, že ukrajinský prezident dokáže postoupit politickou frontovou linii dostatečně daleko a dostatečně rychle v západních hlavních městech, aby vytlačil Rusko z ukrajinské půdy.



Matěj Schmidt

S laskavým svolením Matthew Schmidt

Jak se toto diplomatické a politické drama odvíjí, je stále jasnější, že válka na Ukrajině může skončit pouze třemi způsoby. Za prvé, Rusko by mohlo zvítězit s trvalým osídlením, ve kterém Ukrajina postoupí území Moskvě. Zadruhé, Ukrajina by mohla vyhrát: V tomto scénáři by Ukrajina potřebovala získat zpět Krym, těžiště, kolem kterého se válka točí od roku 2014, kdy ho obsadilo Rusko. Třetí – nejpravděpodobnější scénář – boje by mohly být zmrazeny a následovat je politické řešení za několik let.

Více než šest set dní od února 2022 – a téměř 3 600 dní od doby, kdy Ukrajinci v roce 2014 začali bojovat a umírat, aby odrazili síly ruského prezidenta Vladimira Putina – se kyjevským silám podařilo zastavit ruský pokus o ovládnutí Ukrajiny ve velkém. Nyní ruské vítězství vypadá, jako by Kyjev učinil přesvědčivé ústupky u jednacího stolu: žaloval za mír uprostřed zastavené podpory Západu a legálně se vzdal svých nároků na Donbas, Krym a další území, které Rusko zabralo.



Ukrajínští vojáci jezdí v tanku poblíž Bakhmutu, 13. prosince 2023.
REUTERS/Inna Varenysia

Inna Varenysia/Reuters

To by Ukrajincům rozhodně nebylo příjemné. Letní Gallupův průzkum ukázal, že ukrajinská veřejnost je široce odhodlána pokračovat v boji proti Rusku, přičemž ti, kteří chtěli pokračovat v boji, se téměř jednomyslně shodli na tom, že vyhlášení vítězství by vyžadovalo znovuzískání celého území ztraceného od roku 2014. Podle Zelenského je tento postoj veřejnosti velmi důležitý pro vyjednávání. obtížný. Není jasné, že západní vůdci skutečně oceňují neochvějnost tohoto názoru mezi běžnými Ukrajinci, ale v tuto chvíli se nezdá, že by Ukrajinci chtěli, aby jejich vůdci trvale postoupili území, o které tak draze bojovali nejen vojáci, ale celá populace, která vydržela. dva roky raketových paleb, ničení měst a ještě horších z rukou ruské invazní armády.

Pomineme-li komplikovanou a skličující vyhlídku Ukrajiny rozdávat půdu a ustupovat Rusku, zbývají Kyjevu dva způsoby, jak vyhrát. Pokud se Washingtonu a Bruselu podaří překonat politickou patovou situaci a dodat nové kolo pomoci a možná i pokročilejší zbraně, Ukrajina se může pokusit je použít v drastické snaze dobýt Krym. Nebo se Kyjev může vydat delší a pravděpodobnější cestou: neusilovat o urovnání, které by ukončilo válku, které by rozdalo území, ale o příměří, které pozastaví boje a zároveň zachová právní nároky Ukrajiny na své území – v naději, že jednoho dne bude moci znovu získat jim.

To jsou jediné možnosti z prostého důvodu: Bez ohledu na to, způsob, jakým Kyjev nakonec vyhraje tuto válku – pokud je skutečně vyhrát –, je v ulicích Moskvy.



Stanovisko: Jak taje arktický led, rýsuje se nová rusko-čínská hrozba

Je to proto, že navzdory všem ukrajinským a západním snahám postavit se Putinově fantasmagorické noční můře o větším „ruském světě“ a navzdory jmění vynaloženému na zbraně s vysokou a nízkou úrovní techniky používané na bitevním poli se základní povaha války nezměnila. . Válka zůstává bitvou smrtící síly, jejímž účelem je vyřešit to, co je ve skutečnosti politickou otázkou. Slovy velkého „mrtvého Carla“ von Clausewitze, jak mu moji vojenští studenti říkali, válka je o politice „jinými prostředky“. To, co se děje na bitevním poli, se musí nakonec dostat do politiky hlavního města nepřítele, pokud má boj změnit průběh války.

Odpusťte si tento profesorský moment, ale stojí za to pochopit, že Clausewitzovo základní vymezení povahy války má hluboký vliv na to, jak vojenští důstojníci v celém západním světě uvažují o tom, kdy vojenská síla funguje a kdy nefunguje. Abychom získali představu o tom, jak tito důstojníci chápou, co je dnes na Ukrajině v sázce, a způsoby, jak se to může odehrát v klíčovém roce 2024, je důležité vědět něco o tom, jak se Dead Carl na válku a politiku dívá.

Pro Clausewitze, pruského generála a filozofa raného novověkého válčení z 19. století , byla vojenská síla jediným způsobem, jak se bránit proti nepříteli, jehož záměrem byl Putinův druh cíle: uvalení politické kontroly na cílovou zemi. V tomto zápase smrtící síly mezi dvěma stranami byly vyžadovány profesionální dovednosti a technologie – ale také odvaha a odhodlání. Kritickými složkami vítězství, jak je viděl Clausewitz, byla politická vůle stíhat boj, a to i prostřednictvím ztrát; vůle mužů (a dnes i žen) bojujících; a vůle

obyvatel toto úsilí podpořit nebo alespoň podstoupit. Tato trojice politiky, armády a obyvatelstva byla skvělým vhladem do Clausewitzova díla. Profesionální vojenské vzdělání zdůrazňuje, že tyto proměnné představují skutečnou povahu všech válek, ať už ve starověkém Římě nebo v krvavých zemích Ukrajiny.

Aby jedna strana zvítězila, musí ovlivnit politickou vůli nepřítele a změnit svá rozhodnutí o tom, jak nebo zda bojovat. Smrtonosná síla a ekonomické sankce musí zatlačit nepřítele do bodu selhání, který ovlivní nepřátelské obyvatelstvo nebo jeho politické a vojenské vedení do té míry, že tito nepřátelští vůdci uzavřou kapitulaci, příměří nebo vyjednané urovnání jsou lepšími způsoby, než pokračovat v boji. .



Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj na procházce s vůdcem senátní menšiny Mitchem McConnelllem (R-Ky.) a vůdcem senátní většiny Chuckem Schumerem (DN.Y.) v Kapitolu USA 12. prosince 2023. (Foto: Drew Angerer/Getty Images)

Drew Angerer/Getty Images

Revoluce, převraty, volby – to jsou způsoby, kterými se mění rozhodnutí vést válku. Každá skupina ve společnosti může ovlivnit to, co se o válce rozhodne, nebo v krajním případě, kdo bude rozhodovat. Bojovníci vyvíjejí podobné úsilí, aby změnili nepřátelské válečné rozhodování. Ruské hlášené pokusy o atentát na Zelenského – a spojenecké plány na odstranění Hitlera během druhé světové války – odrážejí Clausewitzovy postřehy o vztahu mezi válkou a politikou. Povaha války je konstantní, i když se mění nástroje a strategie k jejímu vedení.

Co tedy analýza války zesnulého pruského filozofa z 19. století říká o současném stavu věcí v největším evropském konfliktu od roku 1945?

Zatím ukazuje, jak a proč se konečný úspěch Ukrajině zatím vyhýbal. Přes všechny neuvěřitelné výkony Ukrajiny na bojišti není jasné, že to mělo nějaký významný vliv na politiku v Moskvě. Podle odhadu britského ministerstva obrany z konce října Putin poslal na smrt nebo trvale zmrzačil více než 190 000 vojáků – nepočítaje v to žoldáky z Wagnerovy skupiny, z nichž mnozí byli odvedeni z vězení, kteří bojovali a zemřeli v Bakhmutu – ale ruské obyvatelstvo ne. ještě se nevzbouřil. Je tolik let prostoupena nacionalistickou propagandou, že mezi realitou války a jejím veřejným vnímáním leží nárazník.

Důvodů je mnoho. Nábory vojáků ve vzdálených provinciích, ve věznicích a údajně i v dalších zemích izoloval ruskou střední třídu, která s největší pravděpodobností ohrozí Putinovu vládu. Když došlo k protestům, ruské politické vedení použilo bezpečnostní služby, aby je udusilo. Výkon na bitevním poli má také něco společného: Přestože vojenské vedení dělalo chybu za chybou, před porážkou na bitevním poli je zachránila pouhá převaha velikosti a množství dělostřelectva a raket, které dokázali vrhnout na Ukrajinu. . (Udržování toku granátů v

chodu je hlavním důvodem, proč Zelenskij tento měsíc osobně hledal pomoc ve Washingtonu. Kvantita může zvítězit nad kvalitou, ať už jde o muže nebo dělostřelectvo.)



Stanovisko: Co očekáváte, když ropný manažer vede rozhovory o klimatu?

Kyjevu se nepodařilo medvěda zabít. Nedokázalo to ovlivnit politiku v ulicích Moskvy, tím méně uvnitř kremelských zdí. Válka zatím nezměnila vůli Putina, jeho generálů ani veřejnosti.

Pokud se to má změnit, bude Ukrajina potřebovat víc a Západ musí udělat tři věci, aby pomohl. Za prvé, musí dát Ukrajině to, o co její nejvyšší generál Valerie Zalužnyj nedávno požádal v široce čteném rozhovoru pro The Economist . Zalužnyj požádal o lepší vojenskou technologii, aby překonal problém kvantity vs. kvality, který jeho síly od začátku kazil. To je to, co Biden žádá Kongres, aby povolil a o čem republikáni zdržovali hlasování .

Zde Clausewitz nabízí více informací o výzvě, které čelí ukrajinský válečný prezident. Zelenskij potřebuje prolomit politické zádrhly Západu. Kyjev na sebe navrší tři hlavní Clausewitzovy faktory ve výsledku válek – vůli vůdců, vojáků a obyvatelstva – a čelí dalšímu problému udržet americké voliče a členy Kongresu v boji. Zelenskij nekontroluje americkou politickou scénu v roce prezidentských voleb, a to by mohlo být osudné pro jeho naději, že v roce 2024 vytlačí ruskou armádu úplně ze své země.

As for *how* Ukraine could win, using whatever Western support it manages to secure now and in the future, there is the short way and the long way.

There is only one path, difficult as it is, toward a speedy and decisive victory. Taking Clausewitz's observations into account, recapturing Crimea is the only Ukrainian battlefield objective that might affect Putin's standing in Russia — and that might quickly reverse the souring of US and European support. Seizing Crimea was Putin's original reason for the war, initiated by the Kremlin way back in 2014, and the Russian president has invested the peninsula with enormous symbolic value. A dramatic military defeat might tip the political scales in Moscow. Although other analysts and I think it remains within the realm of possibility, it's not likely given the exhaustion of Ukrainian troops and the risk that Kyiv won't receive the necessary weapons in time.



Russian President Vladimir Putin attends his annual end-of-year press conference in Moscow on Dec. 14, 2023. Sputnik/Alexander Kazakov/Pool via REUTERS

Alexander Kazakov/Sputnik/Reuters

The second option — one less dependent on immediate deliveries of high-tech weapons, followed by a quick and drastic battlefield success — is for Zelensky to freeze the fighting and play a long-term strategy to get his territory back over time. This is a back-up plan if the first fails to happen or fails to work. One might call it the “Berlin option.” While Ukraine’s detractors may want Kyiv to sue for peace, this option would involve a different kind of negotiation, the goal being to stall. In a way, it would also involve a tactic Russia itself employed after the initial phase of this war in 2014.

Kyiv could seek a ceasefire with Russia, while declining to immediately forfeit legal rights to its Russian-occupied lands. It could enter negotiations with Russia without intending to sign away the Donbas and Crimea quickly. After 2014, Russia itself followed a similar path, agreeing to pause fighting and then dragging out negotiations over Eastern Ukrainian territory in multi-way talks with Kyiv, Paris and Berlin under the (failed) Minsk protocol. Zelensky could do something similar: pause the fighting now, but resist giving in completely at the table.

The idea would be to leave open the option of gaining back lost territory later through a slower economic and political resurgence. Think of East and West Berlin. After World War II, the Allies divided Germany — including Berlin — with the UK, France and US essentially splitting it with the Soviet Union. But the solution wasn’t permanent: The long-term success of West Germany, including the freedom and prosperity that Western-backed capitalist democracy afforded it, allowed Western Europe to win Berlin back into its sphere in 1989.



Opinion: The 2024 reality check that Democrats desperately need

In order for Ukraine to follow a trajectory like that, several big things must happen. Ukraine needs to recapture all the territory it can in the next 12 months — with as much Western help as Zelensky can muster. Wherever the battle lines are at that point, NATO would need to guarantee Ukraine's security from land offensives and aerial attacks on cities.

Perhaps more important is for the West to commit to a rebuilding program that can create the economic strength necessary for Ukraine's deeper long-term security. Just as NATO must offer its protection, the European Union has to make Ukrainian membership happen in the next year, and donor-promised money to rebuild Ukraine's destroyed infrastructure must be ready to spend. If these things happen, it's a good bet Ukraine can become an engine of growth for itself and its EU neighbors. The country has a market the size of California; the prospect of upgrading its economic base, meanwhile, may be a trillion-dollar opportunity for investors.

Such an economic rebuild is critical for Ukraine's long-term survival in the face of an aggressive Russia. Economic growth, jobs, better housing and educational options would draw back many of the 6.3 million Ukrainians who have fled their country since Russia's full-scale invasion early last year. Families that have been refugees for two years now will have put kids in schools, find jobs and housing and begin to integrate into their new communities. Showing them that returning

home promises a quality of life that can soon compete with what they have now, abroad, is crucial to bringing back the human talent needed to rebuild the country.



Ukrainian soldiers in Zaporizhzhia Oblast on Nov. 5, 2023. (Photo by Ozge Elif Kizil/Anadolu via Getty Images)

Ozge Elif Kizil/Anadolu/Getty Images

Finally, in the longer term, the same thing can happen to the populations under occupation in the Donbas and Crimea. In time, probably after Putin is gone from power, the lure of a better life just across the border may spark the political will to fight Moscow for the chance at a better life in a thriving, safe, European Ukraine.

To je dlouhodobá teorie vítězství, založená na politické a ekonomické síle, nejen na výtělcích na bojištích. I když by to bylo obtížné dosáhnout a i když by to trvalo mnoho let, široká trajektorie je v souladu s Clausewitzovým přesným pozorováním války jako politiky.

Ohromné oběti učiněné v zákopech Ukrajiny jsou tím, co tuto možnost vyhrálo. Kdyby mazanost a statečnost Ukrajinců a politická vůle Západu je podpořit, nezastavily kolonu útočníků mířících na Kyjev v březnu 2022, o výsledku by se rozhodovalo v ulicích Kyjeva, nikoli Moskvy. Na jedné straně je možná omezenější ukrajinská porážka: Kyjev by mohl přistoupit k Rusku u jednacního stolu a navždy by se vzdal okupované půdy. Na druhou stranu vyhlídky na ekonomickou obnovu, začlenění do Evropské unie a oficiální či neoficiální ochranu ze strany NATO – zkrátka, Ukrajinci získají modernizovanou zemi, která může prosperovat i v západní části – zůstávají pro Kyjev nejpravděpodobnějším způsobem, jak dlouho vyhrát. -termínový politický střet s Moskvou.

Válka je říší chaosu a náhody. Ale také otevírá možnost lepší budoucnosti výměnou za oběti tolika lidí. Mrtvý Carl nás učí, že je to politika ve Washingtonu, Bruselu a Kyjevě, která to zajistí nebo promarní.